

וישב ישראל בשטחים ויחל הארץ לכנות
אל בנות מואב והקראן לעם לובח
אליהן ויאכל העם ישגחו לאלהיהן
וילמד ישראל לבעל פעור ויהר אף
יהוה בישראל ויאמר יהוה אל משה קח
את כל דאשי הארץ והוקע אותם ליהוה
שׁמְד השם וישב חרון אף יהוה
מיישראל ויאמר משה אל שפטו ישראל
הרגע איש אשיו הנצמידים לבעל פעור
והנזה איש מבני ישראל בא ויקרב אל
אחיו את המדיית ליעני משה וכלייני
כל עדת בני ישראל פינחס בן אלעזר בן
אהל מועד וירא פינחס בן אלעזר בן
אהרן הכהן ויקם מדור העדה ויקח רמה
בידו ויבא אחר איש ישראל אל הקביה
VIDKER את שׁניהם את איש ישראל ואת
האשה אל קביה ותגער המגפה מעלה
בני ישראל ויהיו המותים ב מגפה
ארבעה ועשרים אלף

וינשב ישראל בשטחים ויחל הארץ
לazonot אל-בנות מואב ב ותקראו לעם
לזבחי אלהיהם ויאכל הארץ וישתחוו
לאלהיהן ג ויאמד ישראל לבעל פעור
ויחר אף יהוה בישראל ד ויאמר יהוה
אל-משה קח את-כל-ראשי הארץ
והזקע אותם ליהוה נגד השם וינשב
חרונו אף-יהוה מישראל ה ויאמר משה
אל-שפטי ישראל הרגנו איש אנשי
הנצמידים לבעל פעור ויהנה איש
מבנה ישראל בא ויקרב אל-אחים
את-המণית לעני משה ולענני
בל-עדרת בני-ישראל והרעה בלבם פתח
אהל מועד [מפטיר] ז וירא פינחס
בו-אלעזר בנו-אמרו הפה ויקם מטווד
העדה ויקח רמח בידך ח ויבא אחר
איש-ישראל אל-הקביה וידker
את-שניהם את איש ישראל
ואת-האשה אל-קבתה ותעצל המגפה
מעל בני ישראל ט ויהיו המותים
ב מגפה ארבעה ועשרים אלף:

